

**INFORME SOBRE LA QUALITAT LINGÜÍSTICA
EN ELS PÒDCASTS DE JOVES**
(febrer del 2026)**1. Introducció**

L'Observatori de la Qualitat Lingüística ha dut a terme una campanya sectorial centrada en fragments de pòdcasts juvenils emesos per les plataformes digitals 3Cat, Youtube i iVoox. L'anàlisi es basa en un corpus format per onze emissions d'àudio de programes diferents penjats a la xarxa entre el 2021 i el 2024. En total s'han transcrit i analitzat gairebé setanta minuts d'àudio. La mostra està composta de fragments d'algun episodi dels programes següents: *La turra*, de 3Cat, presentat per Alba Riera; *Oye Polo*, dirigit per Maria Rovira (coneguda com a Oye Sherman) i Ana Polo; *Tabac i sobrassada*, de Tomeu Mir, Rafel Manera i Pablo González; *Sap greu tan jove*, de Gal·la Castelltort i Alberto Delgado (conegut com a Alberto Gadel); *Gent de merda*, de Ràdio Primavera Sound, conduït per Ofèlia Carbonell, Paula Carreras, Rita Roig i Clàudia Rius; *Loft*, de Berta Aroca; *Deparkineo*, amb Carmen Alonso, Marta Meneu, Loren Muñoz i María López Devesa; *Xapa la ràdio*, de Marc Ventura, Mario Rodríguez i Pep Gascón; *Les golfes*, de Júlia Bacardit i Anna Pazos; *Anam fent*, de Neus Gil, Aina Segura i Toni Torrandell i *L'Arrabassada*, d'Oriol Lapeira, Marc Lesan i Iñaki Sola. La majoria són de producció modesta, llevat de *La turra*, de 3Cat, que compta amb un equip de producció complet (redactors, lingüista, realitzador, tècnics de so, etc.).

Els programes es poden seguir de manera síncrona o asíncrona en qualsevol moment, en línia o, descarregant-los prèviament, fora de línia; són discursos orals que s'emmagatzemen a internet, uns amb vídeo, i altres únicament amb un enregistrament de veu.

La comunicació és d'una sola direcció en relació amb els oients o espectadors (atès que no hi ha possibilitat de rèplica), i multidireccional quan es tracta d'una conversa amb diversos interlocutors; així doncs, l'espai i el temps de l'emissor no es comparteix amb el del receptor (els oients o espectadors), però sí entre els interlocutors.

En les mostres observades, hi intervenen una trentena d'emissors. La relació que s'estableix entre ells és diversa. De fet, són col·legues que comparteixen la mateixa generació (això és rellevant, atès que fan referència a llocs comuns de la relació que estableixen, a trets de personalitat, o bé a la naturalesa del programa, i a vegades a episodis anteriors). Des del punt de vista de la funció que exerceixen en el discurs, aquests emissors es poden classificar en dos grups: els presentadors, que actuen com a amfitrions, i els convidats, que intervenen en un programa determinat. Quan es tracta d'entrevistes, els presentadors són alhora moderadors, mentre que l'entrevistat es limita a respondre; en els programes amb diversos interlocutors, sovint hi ha una o dues persones que duen la veu cantant. En la majoria de casos la conversa es produeix en un indret privat, però també n'hi ha de gravats en un escenari, en un estudi de ràdio o en un plató de televisió. Els pòdcasts estan conduïts per joves nascuts entre els anys 1990 i 2004, que formen part de l'anomenada sovint «generació Z». Són persones que han crescut amb

les tecnologies digitals i en fan un ús intensiu. D'altra banda, els pòdcasts es dirigeixen a joves: és presumible que el públic receptor es trobi entre la franja de la vintena i la trentena. Quant al perfil, alguns es dediquen professionalment a la comunicació i les xarxes socials, i demostren que tenen una formació sòlida, mentre que d'altres s'hi dediquen sense que tinguin, aparentment, una formació prèvia. S'observen diferències qualitatives entre els qui treballen professionalment en la comunicació i els qui no: els primers fan servir un registre més formal, mentre que els altres parlen de manera més col·loquial. En aquest informe s'estudia el discurs d'uns parlants joves que analitzen esdeveniments socials o personals, o d'actituds i projectes; sovint elaboren un *metadiscurs* en què l'objecte de discurs és el mateix text o el medi en què es produeix, això és, la comunicació digital.

Els programes comparteixen el mateix objectiu comunicatiu: entretenir l'audiència. La funció del llenguatge que se satisfà és sobretot l'expressiva: expressar emocions i estats d'ànim. La seqüència textual predominant és argumentativa (es demostren tesis i s'opina, sovint, de qüestions polèmiques), tot i que també hi abunden seqüències expositives o explicatives. La informació progressa linealment: un tema obre el pas a un altre, procediment típic de la conversa. Secundàriament també apareixen seqüències predictives i instructives. Es pretén, d'una banda, influir en el receptor; de l'altra, interactuar socialment.

Hi ha representació de diverses varietats geogràfiques: central (C) (especialment barceloní), balear (B) (mallorquí), nord-occidental (N) i valencià (V). L'ús que es fa de la llengua és informal, propi de la interacció quotidiana, en què prevalen la subjectivitat i l'espontaneïtat. Es tria un tema i els participants exposen el seu parer sense reflexionar-hi gaire, en un to col·loquial, molt distès. Es percep un cert ordre lògic en el desenvolupament de la conversa, que fa pensar en un guió esquemàtic i que serveix de punt de partida temàtic, però no es llegeix literalment, excepte en algun cas. La interacció manté un fort grau d'espontaneïtat i, en conseqüència, d'immediatesa. Els recursos no verbals acompanyen els recursos verbals típics del canal oral; així, pauses, entonacions, gestos i mirades acompanyen el discurs.

Atès el caràcter dels discursos analitzats, aquest informe se centra gairebé exclusivament en aspectes de pragmàtica, especialment en l'ús de determinades construccions per elaborar el discurs en interacció contínua amb els altres interlocutors que prenen part en la conversa; també es considera, sobretot, el lèxic que s'hi fa servir.

2. Aspectes pragmàtics

Cortesia

Els discursos objecte d'estudi es caracteritzen per un grau d'informalitat notable, i generalment adopten un to humorístic (presenten una visió còmica o absurda) i satíric (es burles de manera incisiva d'algun tema). La proximitat entre els interlocutors afecta la cortesia lingüística. Es generen unes dinàmiques d'interacció molt estretes que provoquen que la sintonia entre els interlocutors sigui evident i que entre ells no s'estableixin jerarquies socials. Aquests aspectes es manifesten en els vocatius (*tio, tia, tito, nano, xaval*), en els encavalcaments (*no, no, no, no; sí, sí, sí; ja, ja; clar/claro; exacte; vale*), i en l'ús d'un lèxic a voltes provocativament vulgar (*puta,*

figa, follar) i, en d'altres, en l'ús humorístic d'algunes paraules de registre elevat (*nogensmenys, tanmateix, quelcom*), dites amb una prosòdia que en subratlla la ironia.

Els torns de paraula no presenten cap incidència o tret específic. Les interrupcions i els encavalcaments es produeixen de manera natural i fluida, i en general es manté un respecte envers el dret i el temps d'intervenció dels altres interlocutors.

Cohesió

Com en molts textos de caire conversacional, es fan servir preguntes confirmatòries com ara *saps?, no?, eh?*, que impliquen l'oient i pretenen assegurar l'entesa, la confirmació que es rep el que s'està dient, i doncs el reforç de l'interlocutor. Aquesta mena d'estratègia compleix encara més funcions: estructurar la interacció, reforçar-ne el caràcter espontani i generar pauses que actuen com a espais de preparació del discurs o de marques de dubte o vacil·lació.

Es constata una presència notable de marcadors discursius col·loquials utilitzats com a mecanismes de cohesió del text i fluïdesa discursiva. Entre aquests marcadors, hi destaquen les formes de reformulació com *o sigui, vull dir, rotllo i total*, algunes segurament procedents del castellà; en alguns casos amb adaptació fonètica —*bueno* [bwénu]/[bwénu] (C), *pos* [pós] (N)—, i en d'altres sense cap adaptació —*bueno* [bwéno] (C, N, V, B), *o sea* [oséa]/[osá], *pues, en plan, rollo* [rójo]. Les construccions *és que* i *vull dir*, l'ús no adversatiu de *però*, la locució interferida *en plan*, l'ús aproximatiu de *com* i de *tal* o *i tal* com a recurs de tancament d'una frase o d'una enumeració són elements discursius característics d'aquest estil col·loquial.

La construcció *és que*. Apareix una setantena de vegades a les mostres, i fa diverses funcions. En molts casos la construcció s'ha gramaticalitzat i s'ha convertit en un marcador modal, amb funcions lligades a la justificació, l'èmfasi o la cortesia (sobretot l'atenuació): en uns casos representa un intent d'entrar en la conversa, no sempre reeixit; aleshores la intervenció es redueix a *és que*. Els interlocutors la utilitzen per començar una intervenció sense tenir clar què volen dir: *És que, clar, és molt... Sí...* (B); *Però és que... O sigui...* (C). Altres vegades fa la funció pròpia del verb copulatiu, adjuntant un atribut oracional a un subjecte: *Lo que va passar és que se mos va acabar la pila* (B); *El que vols és que la teva parella no se'n vagi* (C). En la majoria dels casos serveix per a justificar, disculpar o emfasitzar l'afirmació que la segueix: *És que és un flex raríssim, de veritat* (C); *És que no sabeu com parlem!* (N); *És que està reconegut que* [el wolframí] *té dos noms* (B); *És que no m'entens* (C); *És que me n'haig d'anar* (C); [un llibre] *És que toca temes...* (B) (Marín i Cuenca 2012).

La construcció *vull dir*. Apareix a vegades encapçalant l'enunciat següent, introduïda per la conjunció *que*: *la meva companya de pis em fa el sopar i m'abraça; vull dir que no cal que sigui...* (C); *No, però, vull dir que em vas explicar que coneixies una influencer...* (C). Però apareix més sovint inserida en l'enunciat, com un marcador parafràstic: *podria ser que estiguessis parlant amb algú per telèfon, no?, vull dir, o amb algú molt silenciós* (C). *No vol dir que jo vagi amb una cuirassa; vol dir tot lo contrari, vull dir, t'exposes a patir moltíssim* (C); *que també és una manera de conèixer gent, vull dir, per exemple, a Loren vosaltres el coneguéreu de festa, no?* (V); [la d'una tradwife] *És alguna activitat; però, vull dir, una stay at home girlfriend és com lay there*

and be sexy, no? (C). La seqüència *vull dir* també apareix obrint una intervenció: **Vull dir**, és així de fàcil... (C); **Vull dir**, es fet de punxar-te se nota molt no? (B). I posposada, per a donar èmfasi al que s'acaba de dir: *però puja dos crios, vull dir... Segur que et surt feina, a la casa...* (C); *Sí, enfoca des d'ahí també, vull dir* (V).

La conjunció però. Sovint, el *però* que apareix en aquests discursos no té un valor adversatiu, no introdueix cap disjunció semàntica, sinó que actua com un marcador que reflecteix el procés cognitiu del parlant i la manera com gestiona el discurs. En aquests casos, el connector funciona com un element d'emmarcament o transició, més pròxim a la planificació en veu alta que no pas a una oposició sintàctica; per exemple, aquest diàleg, en què el primer *però* té valor adversatiu i el segon no, tan sols introdueix el torn: —*Aquest home [tan manyós] no m'hauria de deixar mai, però... Ho va fer, nogensmenys.* —**Però** també vivia com en una furgoneta o algo així... (C); **Però** com que la gent normalitza casar-se i fer un convit típic (C); **Però, però** és que allà és sec (C); **Però** eee... És veritat que eee... de sonoritat queda més maco (C). En altres casos, el *però* serveix per a remarcar una idea, amb un valor enfàtic: *Mare meva! Ja teniu la casa? Però ja teniu el pis?* (C); *Sou camacos, eh? Però derogativament camacos, sou* (N); **Però** sec de collons, o sigui... (C); *A mi no m'agradava gens. Però gens, gens* (C). De tant en tant apareix la combinació *però bueno*, amb un matis concessiu: *Natres hauríem de ser Tocilunya, perquè només tenim tocinos; però bueno.* (N); *tothom diu que juga malament, però bueno, que jugui amb mi* (C).

L'adverbi com. S'utilitza amb un valor aproximatiu, molt sovint com a atenuador, per a transmetre la idea que el parlant no es compromet del tot amb el que diu o bé no està segur que sigui prou exacte: *vivia com en una furgoneta o algo així* (C); *[els amics] són una part molt important per jo sentir-me súper... com en un vincle molt segur* (C); *s'ha de ficar com a la pell dels altres* (C); *costa molt com diluir, no?* (C); *hi ha com un punt d'actitud, no?* (C); *érem una parella com que en aquell moment era molt tendència, iii...* (C) *t'obre i llavors com que no et dona bola* (C); *però ara, com que arriba un moment que, com que ho normalitzes, que de sobte un vídeo te'l mirin 20.000 persones* (B).

La locució en plan. Funciona com a marca verbal d'omissió d'elements, com a reformulador, per a indicar l'actitud o la predisposició amb què s'actua. Sovint no afegeix càrrega semàntica, simplement ajuda el parlant a estructurar o matisar el discurs: *no tinc ni puta idea de futbol, en plan... continua, va, perdó...; era anar a la perruqueria d'homes del poble, en plan trauma* (C); *quan duc un poc de conversa, en plan pos ja si sorgís se donem el Instagram* (V); *yo conozco una persona en plan amic d'amigues, company de curro, una cosa aixina* (V); *ho estic passant fatal, en plan, no és lo que creus* (C); *Sí, sí, en plan, bueno, ja m'ha pa... Sí, en plan, sento que també la meva feina és, en plan, a nivell d'exposició mediàtica i, pues, una mica la idealització de certa gent cap a tu, mmm... En plan, a mi m'ha costat molt saber mantenir una relació...* (C).

L'adverbi tal. A vegades precedit de la conjunció *i*, s'utilitza per a acabar un enunciat sense completar-lo, o com a final d'una enumeració o conclusiu (genèric): *El meu germà petit arriba com per la tarda, tal...* (C) *A Loren, vosaltres el coneguéreu en una gala, tal...* (V); *la discogràfica ens ha dit «Voleu que vinguin?» I vam dir «Oi tant, superguai, tal, tal»* (C); *com que estudiam*

periodisme i comunicació audiovisual, que està relacionat i tal... (B); *actitud de wolf de Wall Street, de buscar-se la vida i tal* (C).

El mot *rotllo/rollo*. Uns emissors ho diuen en català, *rotllo*, i els altres en castellà, *rollo*. Sembla que la paraula ha tingut una evolució semàntica que li dona un significat pròxim a 'estil': *a mi me mola el rollo aquest que tens de pantalons amples* (C); però ha tingut també una evolució sintàctica: s'usa encapçalant frases, amb un significat proper a 'per l'estil de', 'tipus' o 'com si diguéss': [no li agradaria] *tenir-me per casa tot el dia remugant, rotllo la mantinc i es passa tot el dia remugant igual* (C); *T'imagines que es descobrís?, rotllo com passa* (C); *No, però ha dit «m'ha deixat de parlar», rotllo de que no progressa la conversa* (C); *Rollo, en plan, com a que crec que n'hi ha dos tipus de persones també quan ixes de festa o...* (V); *Era una promo de la gasolinera de la Repsol del costat, de rollo... «bacon al 50 % de descompte»* (N). Els que mostren més competència en català adopten la forma *rotllo*.

3. Lèxic

3.1 Canvis de codi

El lèxic és l'àmbit en què s'observen les divergències més significatives respecte als usos lingüístics d'altres col·lectius. Els joves dels països catalans parlen majoritàriament català i castellà i han après l'anglès, que els permet accedir a continguts que no els arriben en cap de les altres dues llengües. A més, es relacionen entre ells amb les xarxes socials, que introdueixen en el seu vocabulari molts elements nous, que no es trobaven en la llengua dels seus pares, i encara menys en la dels seus avis. Aquesta situació d'una competència trilingüe desigual fa que en aquestes converses sovintegin els canvis de codi, sigui per substitució d'una unitat lèxica per la corresponent d'una altra llengua (fenomen que també es pot entendre com una interferència que afecta un sol element lèxic), sigui perquè es passa sense adonar-se'n d'una llengua a l'altra, sigui perquè amb el canvi de codi es vol fer ressaltar alguna idea, una informació addicional o una connotació.

Canvis de codi o interferències que afecten una unitat lèxica: *us porto uns titulars de l'època, on es jugava al... al despiste* (C); *soc una tia nova que beu aguacate, que menja torrades d'aguacate i beu aigua d'una cantimplora* (C); *tenia clar que tenia que tenir un colchón de in... en plan, de dinero* (C); *Me fa rabi que m'agradi un... pseudo-culebrón adolescent* (B); *que t'estàs punxant es nota menys perquè hi ha més grasilla, i...* (N).

Canvis de codi que afecten enunciats sencers. Hi ha parlants que canvien constantment de llengua i no semblen adonar-se'n; es creen així converses híbrides en què apareixen enunciats sencers en castellà. Es passa d'una llengua a l'altra sense cap transició ni cap marca prosòdica: *A mi me passa una cosa i és que, bueno, com ja vos he dit que jo mai he tingut Tinder, mi modus operandi de soltera és: yo conozco una persona en persona en plan amic d'amigues, company de curro, una cosa aixina; después hago de sociópata yo, el trobe en Instagram encara que no sàpiga ni el seu nom, no preguntéis cómo, i, ja en Insta... o siga, yo me nuevo por Instagram, Instagram és lo meu* (V). Com que la varietat emprada és la valenciana, amb l'absència de vocals neutres hi ha fragments que no se sap en quina llengua es diuen. En aquest altre, el parlant, una

«persona homosexual de poble», va a la perruqueria d'homes, cosa que li provoca una certa estranyesa: *i, què va passar?, pues, tema puente: un home. Quin? L'Héctor Bellerín. I em va començar a dir «Tío, és que a mi me mola el rollo aquest que tens de pantalons amples, com l'Héctor Bellerín i tot el rato «Héctor Bellerín, Héctor Bellerín», tucutú, tucutú i jo pensant ¿quié coño es?» (C).* També hi apareixen expressions vinculades a les xarxes socials, com *llamamiento a Instagram, el like da lugar a interpretación, o muy mal el tema del me gustan las stories (V).*

Canvis de codi per a remarcar una idea. En altres casos el canvi de codi obeeix a l'ús d'expressions que en l'altra llengua s'han fet característiques i han quedat fixades en els usos lingüístics d'aquesta generació; amb el canvi de codi s'evoquen una colla d'idees implicades. Per exemple, en castellà: *un invernadero de Almería*, per referir-se a un lloc on fa molta calor; *mentalidad de tiburón*, expressió usada a les xarxes per a referir-se a una persona que es mou sobretot pels diners, sense ètica; *¡se nos está yendo, lo estamos perdiendo!*, freqüent en les sèries de metges quan el pacient s'està morint a la sala d'operacions; *tens espíritu navideño?*, que evoca la publicitat dels torrons; o fórmules iròniques com *revísate los privilegios, eh*, [nom, cognom]; *Un aplaudiment per aquesta parella que està enamoradíssima: ¡Que viva el amor!* (C); *lo típico que dius, els jugadors, d'adolescents, tals, dius: «¡buá, hermano, este será una leyenda!»* (C). Semblantment, en anglès: *Què és el Dia del Pare? I don't know: daddy issues!* (C): en psicologia, *daddy issues* designa les relacions disfuncionals entre pares i filles; *actitud de wolf de Wall Street* (C), títol de llibre i de pel·lícula que serveix per a caracteritzar persones ambicioses; *this is not the place* reprèn el títol d'un parell de cançons. Altres anglicismes tendeixen a subratllar una idea, però evitant de dir-la en català: *delusion, stay at home girlfriend, tradwife*.

Apareixen moments de consciència explícita del codi utilitzat, com ara quan un enunciat en anglès com *lay there and be sexy* és immediatament traduït al català: *queda't allà i sigues sexy*. Igualment, algun interlocutor verbalitza comportaments metalingüístics sobre la tria lingüística: —*Avui he dit moltes frases en castellà, eh?* —*Ja, estàs molt espanyola, eh, tu, guapa!* (C), o fins i tot justificacions del manteniment de l'anglès: *close friends: és que no vull parlar en castellà ni dir-ne «mejores amigos»* (C).

També es documenten recursos de connexió amb elements culturals, com el cas en què una referència al temps que ha passat (quinze anys) s'enllaça amb la tornada d'un tango clàssic (*Volver*, de Carlos Gardel). O, en la mateixa mostra, en què l'esperit nadalenc s'il·lustra amb un fragment d'*El desembre congelat*.

Aquest conjunt de comportaments —interferències i canvis de codi, ús irònic d'elements de registre més elevat, referències culturals, metaobservacions sobre el propi discurs, etc.— contribueix a construir una identitat lingüística peculiar (a vegades considerada *postmoderna*): barreja conscient de codis, transgressió i recerca constant d'efectes expressius.

3.2 Glossari

Es presenta a continuació un recull de paraules i expressions extretes del corpus de pòdcasts de joves objecte d'aquest informe, agrupades per llengua d'origen: català, castellà i anglès.

Català

El corpus recollit permet distingir diversos mots d'ús col·loquial, amb una clara vitalitat en l'argot juvenil català. En la llista que trobareu a continuació s'ha distingit entre paraules i locucions, distribuïdes en dues categories: a) paraules i locucions catalanes i b) neologismes semàntics.

a. Paraules i locucions catalanes (generades amb els recursos propis de la llengua, amb més o menys antiguitat) usades en els registres col·loquials; algunes, no exclusivament. N'hi ha de manifestament dialectals, i d'altres que el DIEC marca com a populars o vulgars.

Mots

<i>ca</i>	Forma apocopada del mot <i>casa</i> (DIEC). En expressions com «a ca meva», «a ca nostra».
<i>camaco</i>	POP. Potser s'hauria d'escriure <i>quemaco</i> , però és pronunciat [kamáko] en nord-occidental, com a caricatura del barceloní, i la grafia <i>camaco</i> té una certa tradició (PCCD).
<i>dallò</i>	Dallonses (DEIEC).
<i>enradere</i>	Metàtesi col·loquial de <i>endarrere</i> (DIEC).
<i>fatxa</i>	Feixista (DEIEC).
<i>Figa</i>	VULG. Vulva (DIEC, figa 6).
<i>Fixo</i>	Fix (DECat III, p.1052a 52ss.).
<i>follar</i>	VULG. Fer l'acte sexual (DIEC).
<i>fotre</i>	POP. Fer, donar, pegar, llançar, posar, etc. (DIEC).
<i>gossera</i>	Peresa (DIEC) (V).
<i>guai, superguai</i>	COL·L. ADJ. Bo, bonic, atractiu. Adv. Molt bé. (DDL, Optimot, ésAdir).
<i>idò</i>	Doncs (DIEC) (B).
<i>increïble</i>	Extraordinari (DIEC).
<i>nano</i>	POP. Nen (DIEC). Usat com a vocatiu (C).
<i>numbro</i>	POP. Nombre (DCVB).
<i>parèixer</i>	Semblar (DIEC) (B).
<i>pasta</i>	POP. Diners (DIEC, pasta 4).
<i>pixapins</i>	Turista barceloní de cap de setmana (PCCD).

<i>promo</i>	Eскурçament de <i>promoció</i> , en el sentit comercial.
<i>puta</i>	VULG. Prostituta (DIEC). Usat per a emfasitzar la paraula següent, sense implicar el seu contingut propi.
<i>qualque</i>	Algun (DIEC) (B).
<i>remugar</i>	Dir entre dents en senyal d'enuig, de desgrat o desaprovació (DIEC).
<i>súper</i>	Molt bo, magnífic (DIEC).
<i>trinco-trinco</i>	Al comptat (DIEC).
<i>xaval</i>	POP. Noi (DIEC). Usat com a vocatiu.

Locucions

<i>de collons</i>	VULG. Molt bo o molt bé (DIEC , PCCD).
<i>de puta mare</i>	Molt bo o molt bé (PCCD).
<i>és vera</i>	En mallorquí, l'adjectiu <i>ver</i> , quan fa d'atribut del verb <i>esser</i> i té per subjecte una oració o un pronom, adopta sovint la forma del femení, <i>vera</i> , amb el significat de 'cert' (cf. DECat IX , p. 130a 7ss., DEIEC) (B).
<i>estar amb la figa xopa</i>	Sentir (una dona) atracció per algú.
<i>fotre's un tret</i>	Tirar-se un tret.
<i>ni puta idea</i>	Ni idea (PCCD).
<i>passar-s'ho molt bé</i>	Divertir-se (DIEC , passar 11.4).
<i>tenir molts numbro</i>	Tenir moltes probabilitats.
<i>tirar-se a la piscina</i>	Llançar-se (a fer una cosa); jugar-se el tot pel tot.

b. Neologismes semàntics: Mots o expressions que amb l'ús han adquirit significats nous.

Mots

<i>rotllo</i>	Per l'estil de; com si fos, digués o pensés (tal cosa) (cf. rotllo).
<i>col·lega</i>	Company (al DIEC , Company de professió).
<i>penya</i>	Gent (al DIEC , Grup d'amics).
<i>pillar</i>	Ús col·loquial que rebaixa el significat de <i>pillar</i> (DIEC) i l'acosta al significat més lax del derivat <i>pillet</i> (DIEC). Sovint equival a 'agafar', 'prendre', o fins i tot 'comprar'.
<i>cancel·lar</i>	Boicotejar algú (sobretot en l'àmbit de les xarxes socials) per les seves opinions o accions suposadament reprovables (Cercaterm , ésAdir).

<i>obrir</i>	Iniciar un xat amb algú.
--------------	--------------------------

Remarca: *Obrir* assumeix el significat de començar un xat o una conversa a les xarxes socials. A vegades s'usa sense cap complement: *Si he d'estar constantment obrint...* (V); altres, especificant que el que es comença és un xat o una conversa: *amb les reaccions ja s'obria xat; perquè evita obrir conversa* (V). Sorgeix, però un cert problema amb els complements de persona: *jo no obric a ningú* (V), amb el datiu esperable, però hi ha tota una conversa en què els complements de persona estan representats per pronoms. Els de primera i segona persona es poden interpretar com a datius: *m'ha deixat de parlar dos cops i em torna a obrir; si la noia et va obrint...*; *una persona que t'obre i llavors com que no et dona bola* (C). Però els pronoms de tercera persona semblen indicar que aquest complement de persona s'interpreta com un complement directe: *és el tercer cop; si ella l'ha obert tres cops... que la obre ell; obre-la el dia següent: Yeah! M'ho vaig passar molt bé!* (C). No hi ha prou dades per a concloure que s'està produint un canvi en el règim del verb *obrir* en aquests usos; però caldrà estar-hi atents. De moment s'ha de considerar un cas d'incompetència en l'ús dels pronoms febles.

Locucions

<i>fer un granet</i>	Reducció de «posar-hi un granet de sorra» (PCCD).
<i>petar-ho</i>	Triomfar, tenir molt d'èxit (Com ho diria?).
<i>voler amb algú</i>	Tenir interès a connectar amb algú.

Castellanismes

Mots i locucions

<i>adelanto</i>	Avançament.
<i>ademés</i>	A més (a més).
<i>aguacate</i>	Alvocat.
<i>ajuste</i>	Ajust.
<i>algo</i>	Alguna cosa.
<i>amores</i>	Amors. Usat sovint com a vocatiu.
<i>amoríos</i>	Amors.
<i>arte</i>	Art.
<i>barco</i>	Vaixell.
<i>borrar</i>	Esborrar.
<i>buà</i>	Interjecció, sense significat precís.

<i>bueno</i>	Bé.
<i>cachas</i>	Fort, musculós.
<i>canónico</i>	Canònic, d'acord amb les normes.
<i>carinyo</i>	Afecte, amor. Usat com a vocatiu afectuós.
<i>Chicha</i>	Carn. FIG. substància, fets importants.
<i>chispita</i>	Enginy, gràcia.
<i>Chollo</i>	Ganga, ocasió.
<i>colchón</i>	Matalàs. FIG. Reserva econòmica.
<i>Coño</i>	VULG. Cony. Usat per a expressar enuig, admiració, entusiasme, etc.
<i>cortejo</i>	Festeig.
<i>Crío</i>	Criatura, nano.
<i>culebrón</i>	Serial, telenovel·la.
<i>cumple</i>	Aniversari.
<i>cuna</i>	Bressol.
<i>currar</i>	Treballar.
<i>curro</i>	Feina.
<i>despiste</i>	Distracció, confusió.
<i>después</i>	Després.
<i>duende</i>	Encant, atractiu.
<i>emputxadeta</i>	Empenteta.
<i>entonces</i>	Aleshores (V) (pronunciat [entóes]).
<i>enxufar</i>	Endollar.
<i>equipo</i>	Equip.
<i>escaparate</i>	Aparador.
<i>esmeralda</i>	Maragda.
<i>esto</i>	Daixò, daixonses.
<i>exnòvio</i>	Exparella.
<i>extrañar</i>	Estranyar.
<i>favorito</i>	Preferit.
<i>grasilla</i>	Greixet.
<i>gua</i>	Usat per a expressar temor o admiració (americanisme).

<i>hasta</i>	Fins a.
<i>hombre</i>	INTERJ. Home.
<i>joder</i>	Fotre. Usat sovint com a exclamació de sorpresa, indignació, etc.
<i>ligón</i>	Home aficionat a les relacions amoroses passatgeres.
<i>locura</i>	Bogeria.
<i>macho alfa</i>	Masclé dominant.
<i>maño</i>	Aragonès.
<i>maruja</i>	Dona que es dedica a les feines de casa.
<i>me gusta</i>	M'agrada (en les xarxes socials).
<i>mierdón</i>	Una gran merda.
<i>mindundi</i>	Persona sense poder ni influència.
<i>minita</i>	Noia (col·loquialisme argentí).
<i>molar</i>	Agradar molt una cosa (Com ho diria?).
<i>no sé què no sé cuantos</i>	Usat per a evitar una enumeració.
<i>ojalá</i>	Tant de bo.
<i>pavos</i>	Diners, calés; euros.
<i>pisazo</i>	Pis gran, pis luxós.
<i>pistola</i>	Persona poca-solta i amoïnosa (Diccionario de americanismos).
<i>plano</i>	Pla.
<i>polla</i>	Castellanisme per 'penis' (DRAE). Usat en sentits figurats: « <i>o sigui, que em mengeu tots la polla</i> » (dit per una noia reclamant reconeixement); « <i>els piscis acostumen a tenir la polla molt gran</i> »; a vegades, directament en castellà « <i>tu polla en mi boca</i> ».
<i>por ahí</i>	Per aquests verals.
<i>por lo menos</i>	Almenys.
<i>protocolo</i>	Protocol.
<i>prototipo</i>	Prototip.
<i>putadón</i>	Una gran putada.
<i>raro</i>	Rar, estrany.
<i>ratllar-se</i>	Molestar-se (DRAE).
<i>rollo</i>	Embolíc. De l'estil de (paral·lelament al que s'ha exposat per a rotllo en català).

<i>tio</i>	Tio, home, noi (DCVB).
<i>tipo</i>	Tipus (en una classificació).
<i>tito</i>	Diminutiu cast. de <i>tío</i> . Usat com a vocatiu.
<i>tocino</i>	Porc.
<i>tonto</i>	Beneit.
<i>tostón</i>	Tabarra.
<i>total</i>	Total.
<i>txorregar</i>	Regalimar.
<i>vamos</i>	Som-hi.
<i>venga</i>	Vinga.
<i>verbena</i>	Revetlla.
<i>visto</i>	Notificació d'Instagram que apareix sota un MD o una història quan el destinatari l'ha obert i l'ha vist.
<i>visto de popo</i>	Vist de merda, és a dir, (missatge) llegit, però no marcat (C).
<i>xapar</i>	Tancar (DRAE).
<i>xisme</i>	Estri.
<i>xurri</i>	Noia, parelleta.

Anglicismes

Adaptats

<i>best-seller</i>	Llibre més venut (DEIEC).
<i>estalquejar</i>	Espiar, tafanejar o fer el seguiment d'algú secretament, generalment a través de les xarxes socials (Com ho diria?).
<i>flipar</i>	Sorprendre, al·lucinar, envanir-se, fer-se il·lusions, exagerar, agradar (Com ho diria?).
<i>pòdcast</i>	Emissió d'àudio o audiovisual emmagatzemada a internet com a arxiu digital, a vegades com a part d'una sèrie (Neoloteca).
<i>exposejar</i>	Revelar alguna cosa compromesa d'algú, deixar algú en evidència o denunciar-lo públicament, sobretot a les xarxes socials, per alguna actitud que ha tingut, alguna cosa que ha fet o dit, etc. (Com ho diria?).
<i>flexejar</i>	Ostentar, presumir d'alguna cosa amb l'objectiu de generar enveja o admiració en els altres (Com ho diria?).

<i>màrqueting</i>	Conjunt de tècniques destinades a planificar un procés de comercialització, per tal de millorar la distribució i la venda de productes i de serveis (DIEC).
No adaptats	
<i>bacon</i>	Bacó.
<i>bottom</i>	A baix de tot (d'una classificació, d'una llista, etc.).
<i>celebrity</i>	Celebritat, persona que té fama.
<i>clean</i>	No necessàriament perfecte, però ben fet, ajustat, guapo.
<i>clean</i>	De manera neta.
<i>close friends</i>	Amics pròxims. Funció d'Instagram que permet compartir històries i publicacions tan sols amb una llista seleccionada de seguidors.
<i>coaching</i>	Mètode d'ajuda personal, entrenament personal.
<i>crush</i>	Persona de qui s'està secretament enamorat, amor a primera vista, amor platònic.
<i>cuckoo crazy</i>	(Persona o situació) boja, poca-solta.
<i>daddy issues</i>	Relacions disfuncionals entre els pares i les seves filles i els posteriors vincles afectius en la vida adulta. Usat en un sentit col·loquial lax.
<i>delusion</i>	Creença falsa i persistent que no es basa en l'evidència objectiva ni és compartida per la cultura o la societat de l'individu. Fantasia, deliri.
<i>delusional</i>	(Persona) que fantasieja en excés fins al punt de creure que les seves fantasies es faran realitat.
<i>drag-queen</i>	Home que es vesteix amb roba femenina i adopta un rol femení.
<i>fatality</i>	Fatalitat.
<i>feeling</i>	Sintonia, atracció, compatibilitat entre dues persones.
<i>fever dream</i>	Situació estranya, més pròpia d'un somni que de la realitat.
<i>flex</i>	Cosa de la qual es pot presumir.
<i>flop era</i>	Moment vital caracteritzat pel fracàs o la decepció.
<i>friendly</i>	Amistós.
<i>gay</i>	Gai.
<i>ghosting</i>	El fet de tallar bruscament tota relació amb una persona sense donar cap mena d'explicació.
<i>goofy ass</i>	Estúpid.
<i>guest starring</i>	Artista convidat.

<i>heavy</i>	Molt sorprenent.
<i>hippy</i>	Hippy.
<i>hot</i>	Persona sexualment atractiva.
<i>husband</i>	Marit.
<i>incel</i>	Home heterosexual que no aconsegueix tenir relacions sexuals; com a conseqüència d'això, odia les dones.
<i>like</i>	M'agrada. Manifestació de suport a un determinat contingut publicat a les xarxes socials, que s'expressa generalment clicant sobre una icona específica (Cercaterm).
<i>long letter</i>	Carta llarga (com les que s'adreçaven els enamorats abans d'internet).
<i>MacGyver</i>	ADJ. Que repara alguna cosa (Merriam-Webster). Epònim, pel protagonista de la sèrie de ficció homònima MacGyver.
<i>low-key</i>	De manera discreta.
<i>manifesting</i>	També conegut com a <i>visualització positiva</i> , és una tècnica que consisteix a enfocar els nostres pensaments i energies cap al que desitgem, creient que així es farà possible.
<i>match</i>	Coincidir, agradar-se, connectar.
<i>mullet</i>	Tall de cabell, generalment més curt a dalt i als costats i més llarg pel darrere.
<i>networking</i>	Treball en xarxa; gestió de xarxes.
<i>privilege</i>	Privilegi, avantatge.
<i>queen</i>	Figura icònica femenina.
<i>random</i>	Aleatori, fortuït, casual, que té resultats imprevistos, inesperats.
<i>red flag</i>	Senyal d'alerta. Indicador que avisa una persona sobre el perill potencial d'una altra per un comportament o comentari lesiu. Pot ser un comportament o comentari masclista, homòfob, racista, abusiu, etc. (Cercaterm).
<i>rend</i>	Donar benefici o compensar un sacrifici, un esforç.
<i>sexy</i>	Atractiu, sexualment interessant.
<i>skill</i>	Habilitat, destresa, competència.
<i>skillset</i>	Conjunt d'habilitats.
<i>story</i>	Història. Publicació de 24 hores de durada feta a Instagram, a Facebook o a Snapchat (Cercaterm).
<i>target</i>	Conjunt de persones al qual es dirigeix una acció de comunicació; públic objectiu.

<i>team</i>	Equip.
<i>top-tier</i>	De molta qualitat o categoria.
<i>tradwife</i>	Esposa tradicional.
<i>what the fuck</i>	Usat per expressar sorpresa, desconcert o incredulitat.
<i>wolf of Wall Street</i>	Títol de llibre i de pel·lícula que serveix per caracteritzar persones plenes d'ambició i cobdícia.
<i>yeah</i>	Oi tant.

Interjeccions

Pel que fa a l'ús d'interjeccions, es recorre tant a les pròpies com a les impròpies. Les primeres són les que només poden funcionar com a interjeccions, sense cap altre valor semàntic fora d'aquest ús. Entre les més freqüents s'han registrat *ah*; *eh*; *mmm*; *ha ha ha*; *ei*; *ta, ta, ta*; *uf*, i també *uà* i *buà*. En canvi, les interjeccions impròpies tenen un origen lèxic amb significat propi, però han evolucionat fins a emprar-se com a interjeccions en el discurs. En aquest grup s'han identificat *alerta*, *compte*, *mira que*, *hòstia*, *hosti*, *merda*, *va*; *d'acord*; *home*; *fot-li*, *atenció*, *només faltaria*. I les castellanques *vamos* i *venga* (C) i les angleses *yeah* i *what the fuck*.

4. Morfologia lèxica

Convé apuntar un parell de processos de formació de mots que han assolit una notable difusió en l'argot juvenil. En primer lloc, el **truncament**. Segons la GIEC, aquest procediment d'abreviació «consisteix a modificar una paraula existent eliminant-ne una part, però conservant-ne les propietats sintàctiques i el significat» (GIEC 6.5.3.1). Es tracta d'un mecanisme propi dels registres informals que no sol transcendir als registres formals. Així, trobem, *promo* per *promoció*, *micro* per *micròfon*; *cumple* per *cumpleaños*, *bro* per *brother* o fins i tot noms propis com *Maqui* per fer referència al centre comercial barceloní La Maquinista.

En segon lloc, el procediment dels **mots creuats**. El seu significat deriva del sintagma del qual provenen les bases. Dins el corpus analitzat, l'anglicisme *incel*, creat a partir de la fusió de *involuntary celibate* ('celibatari involuntari'). La unitat lèxica s'obté de les dues bases, tot i que aquestes no permeten deduir-ne el significat complet, que equivaldria a «home heterosexual que no aconsegueix tenir relacions sexuals o romàntiques, es considera rebutjat per les dones per no complir els requisits que creu que elles busquen i, com a conseqüència d'això, desenvolupa ressentiment i odi cap al gènere femení» (Com ho diria?). Un altre cas és *tradwife* (*traditional wife*), i també *pòdcast*, acrònim de *iPod* (reproductor portàtil d'àudio digital) i *broadcast* ('transmissió' o 'emissió'), en aquest cas se sap fins i tot qui el va inventar: es tracta del periodista Ben Hammersley, del diari britànic *The Guardian*.

5. Sintaxi

La sintaxi d'aquestes peces de llengua oral és relativament senzilla: no hi ha subordinades complexes, gairebé totes les oracions són breus, interrompudes sovint pels interlocutors... S'hi troben problemes típics de la llengua oral actual, com per exemple l'ús fluctuant de *ser* i *estar*, l'absència de pronoms febles en alguns parlants, i en altres l'ús de la perífrasi *anar a* + infinitiu en lloc del futur. Amb aquestes peces oracionals més aviat breus es va teixint el sentit de la conversa. Les relacions entre les diverses intervencions sovint no són pas de coordinació, sinó d'oposició, d'aportació de matisos, però sense entrar en les complexitats de la subordinació sintàctica. Hi destaquen especialment les construccions formades amb els connectors *rotllo* i *en plan*, que creen unes comparatives qualitatives semblants a les que descriu la gramàtica (GIEC 28.6.1), basades en la idea de tipus (GIEC 16.2.3). Aquestes construccions, sovint parafrasejables amb oracions subordinades, fan avançar el discurs en la mesura en què, per mitjà de la comparació i la classificació, situen l'element que les precedeix en l'àmbit del que les segueix. Tots dos elements poden estar formats per un sintagma simple o per una oració independent.

6. Conclusions

Aquest informe es basa en l'anàlisi de prop de setanta minuts de pòdcasts de parlants joves. Atès el caràcter dels discursos analitzats, se centra gairebé exclusivament en aspectes de pragmàtica, especialment en l'ús de determinades construccions per elaborar el discurs en interacció contínua amb els altres interlocutors que prenen part en la conversa. Es descriu el seu llenguatge, sovint descarat i directe, però molt dubitatiu quant a l'expressió de certs conceptes, cosa que els fa recórrer sovint a l'adverbi *com* o altres atenuadors per matissar les paraules amb què s'expressen o per indicar que el que volen dir és aproximat, i potser es podria expressar d'una altra manera. La situació de diàleg improvisat provoca que la conversa estigui plena de reformuladors i d'elements amb una semàntica gairebé buida que els permeten d'anar trobant les paraules amb què construeixen el discurs. Sovint volen estar segurs que els interlocutors els entenen, i per això els interpel·len amb mots com *no?*, *saps?*, *eh?*, etc., En general, tenen una competència trilingüe força desigual, que fa que les converses estiguin plenes de paraules de les altres dues llengües, a vegades dites amb plena consciència, amb l'objectiu de fer ressaltar alguna idea, sobretot quan s'utilitzen expressions molt repetides i característiques, que sovint remetent a cançons o pel·lícules. Algunes de les interferències lèxiques ja tenen una certa antiguitat en el llenguatge col·loquial català, però n'hi ha d'altres que són recents. En tot cas, l'ús d'internet i de les xarxes socials ha facilitat o fins i tot ha fet necessària la introducció d'alguns d'aquests manlleus, que potser amb el temps es canviaran per uns altres, seguint l'evolució dels àmbits en què s'utilitzen.

7. Bibliografia

Pel que fa a les fonts que s'esmenten en aquest informe, vegeu el document *Fonts citades en els informes de l'OQL*.

Normativa de l'IEC

[Gramàtica de la llengua catalana \(GIEC\)](#)

[Diccionari de la llengua catalana \(DIEC\)](#)

[Diccionari essencial de la llengua catalana \(DEIEC\)](#)

Serveis amb cooperació de l'IEC

[Optimot](#)

[Cercaterm \(Termcat\)](#)

[Neoloteca \(Termcat\)](#)

Altres obres. Diccionaris i gramàtiques

[Diccionari català-valencià-balear \(DCVB\)](#)

[Diccionari etimològic i complementari de la llengua catalana \(DECat\)](#)

[Paremiologia catalana comparada digital \(PCCD\)](#)

[Com ho diria \(Filcat UB\)](#)

[Diccionario de la lengua española \(RAE\)](#)

[Diccionari de americanismos \(ASALE\)](#)

[Merriam-Webster Dictionary](#)

POMARES NAVARRA, JOAQUIM. *Diccionari del català popular i d'argot*. 1a ed. Barcelona: Edicions 62, 1997. 327 p. (Col·lecció El Cangur. Diccionaris; núm. 251). ISBN 84-297-4333-2.

VERDAGUER, PERE. *Diccionari de renecs i paraulotes*. 1a ed. Perpinyà: El Trabucaire, 1999. 259 p. ISBN 978-2-912966-22-3.

Altres obres. Articles

MARÍN, MARIA JOSEP; CUENCA, MARIA JOSEP. «De l'atribució a la modalitat: construccions amb «és que» en català oral». *Caplletra. Revista Internacional de Filologia*, 2012, núm. 52, p. 65-94.

Altres obres. Llibres d'estil per als mitjans de comunicació

[ésAdir \(CCMA\)](#)